శ్రీ మద్

గీతా జ్యోతి

భగవద్గీత వెలుగులో జీవిత కథలు

శ్లోకాల సారాన్ని నేటి జీవితంలో, భవిష్యత్ కాలంలో,
చారిత్రక సందర్భాలలో అన్వయించిన కథల సంకలనం

గీతా కథా సంకలనం • ద్వితీయ సహస్రాబ్ది

ముందుమాట

భగవద్గీత కేవలం యుద్ధభూమిలో చెప్పిన మాటలు కావు —
అవి ప్రతి మానవుడి అంతరంగంలో నిరంతరం జరిగే యుద్ధానికి సమాధానాలు.

ఈ సంకలనంలో గీత శ్లోకాలను నేటి కాలంలో, భవిష్యత్ శతాబ్దాలలో,
చారిత్రక సందర్భాలలో, సూఫీ సంప్రదాయంలో,
రామాయణ నేపథ్యంలో అన్వయించి కథలుగా అందించడం జరిగింది.

ప్రతి కథా ఒక శ్లోకానికి దర్పణం —
ప్రతి శ్లోకమూ ఒక జీవిత సత్యం.

విషయ సూచిక

౧ మనో జయం — స్థితప్రజ్ఞుని లక్షణాలు

గీత 2.55 — ప్రజహాతి యదా కామాన్...

౨ ఆత్మ జ్యోతి — నేటి కాలంలో IT కుర్రాడి కథ

గీత 2.55 — స్థితప్రజ్ఞుని నిర్వచనం

౩ భవిష్యత్ జ్యోతి — 2150 AD అంతరిక్ష యుగం

గీత 2.55 — DNA మెమరీ కథ

౪ పతన గొలుసు — విషయాలు, కోరిక, క్రోధం

గీత 2.62-63 — ధ్యాయతో విషయాన్ / క్రోధాద్భవతి...

౫ లోపలి సిగ్నల్ — కాలేజీ విద్యార్థి కథ

గీత 2.66 — నాస్తి బుద్ధిరయుక్తస్య...

౬ APJ అబ్దుల్ కలామ్ — నిజజీవిత కథ

గీత 2.66 — మనసు స్థిరత, శాంతి, విజయం

౭ కర్మయోగి రతన్ టాటా — కర్మయోగ కథ

గీత 3.4 — న కర్మణామనారంభాత్...

౮ నక్షత్ర ధర్మయోధుడు — 2750 AD భవిష్యత్ కావ్యం

గీత 3.35, 4.7, 4.8 — స్వధర్మం, అవతారం

౯ చివరి శ్వాస — రాబియా సూఫీ కథ

గీత 18.66 — సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య..

౧౦ శరణాగతి — సీతమ్మ రామాయణ కథ

గీత 18.66 — శరణాగతి మహావాక్యం

అధ్యాయం ౧

మనో జయం

స్థితప్రజ్ఞుని లక్షణాలు

స్థితప్రజ్ఞుడు — నదిలో రాయివలె నిశ్చలుడు

ధ్యానంలో మునిగిన స్థితప్రజ్ఞుడు

॥

ప్రజహాతి యదా కామాన్ సర్వాన్ పార్థ మనోగతాన్ |
ఆత్మన్యేవాత్మనా తుష్టః స్థితప్రజ్ఞస్తదోచ్యతే ॥

— భగవద్గీత 2.55

అర్థం

"ఓ పార్థా, ఎప్పుడైతే మనసులో మెదిలే కోరికలన్నింటినీ పూర్తిగా వదిలేస్తాడో — మరియు ఆత్మలోనే ఆత్మద్వారా తృప్తి పొందుతాడో — అప్పుడు అతడు స్థితప్రజ్ఞుడు అనబడతాడు."

పార్థా, వినుము ఈ మాట —

మనసులో మెదిలే కోరికలన్నీ

వదిలేయగలిగినప్పుడే
నీవు నీవుగా నిలబడతావు.

నదిలో రాయివలె —
నీరు చుట్టూ పారినా
రాయి కదలదు, చలించదు,
లోపల శాంతి చెదరదు.

కోరిక వస్తే భయపడకు —
దాన్ని చూడు, గుర్తించు,
తర్వాత వదిలివెళ్ళనీ
మేఘంలా గాలిలో కరిగిపో అని.

ఆత్మలో ఆత్మను వెదికే వాడికి —
బంగారం వద్దు, కీర్తి వద్దు,
లోపలి వెలుగే చాలు.

మనసు జయించినవాడే మహావీరుడు.

— స్థితప్రజ్ఞుడు సుఖదుఃఖాలకు అతీతుడు

అధ్యాయం ౨

ఆత్మ జ్యోతి

నేటి కాలంలో IT కుర్రాడి కథ

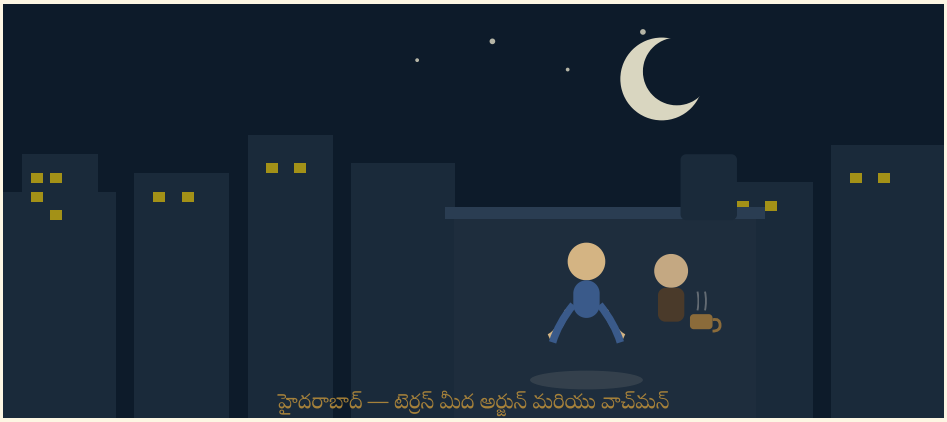

హైదరాబాద్ — టెర్రస్ మీద అర్జున్ మరియు వాచ్‌మన్

రాత్రి ఆకాశం కింద జ్ఞానోదయం

II

ప్రజహాతి యదా కామాన్ సర్వాన్ పార్థ మనోగతాన్ |
ఆత్మన్యేవాత్మనా తుష్టః స్థితప్రజ్ఞస్తదోచ్యతే ||

— భగవద్గీత 2.55

అనగనగా ఒక IT కుర్రాడు —

పేరు అర్జున్. హైదరాబాద్ లో పెద్ద కంపెనీలో జాబ్.

జీతం బాగానే ఉంది —

కానీ మనసు ఎప్పుడూ పరుగే.

ప్రమోషన్ కావాలి, ఫ్లాట్ కావాలి,

విదేశాలు వెళ్ళాలి —

లిస్ట్ అయిపోదు, జీవితం అయిపోతుంది.

ఒక రాత్రి — డెడ్‌లైన్ మిస్ అయింది,

బాస్ తిట్టాడు, గర్ల్‌ఫ్రెండ్ వదిలేసింది.

అర్జున్ టెర్రస్ మీద కూర్చున్నాడు — ఒంటరిగా.

> *పక్కన ఒక వృద్ధ వాచ్‌మన్ — చాయ్ తాగుతూ,*
> *చందమామను చూస్తూ, హాయిగా పాడుకుంటున్నాడు.*

అర్జున్ కి ఆశ్చర్యం —

"అంకుల్, మీకు జీతం తక్కువ,

ఇల్లు చిన్నది, కానీ ఇంత హాయిగా ఉన్నారేమిటి?"

వాచ్‌మన్ చాయ్ కప్పు పక్కన పెట్టాడు.

మెల్లగా అన్నాడు —

> *"నాయనా, నేను రోజూ రాత్రి ఆకాశం చూస్తాను —*
> *నక్షత్రాలు నా కోసం ఆగవు,*
> *నేను వాటి కోసం పరుగెత్తను.*
> *అది చాలు నాకు."*

ఆ రాత్రి మొదటిసారి —

ఫోన్ పక్కన పెట్టాడు, నోటిఫికేషన్లు ఆపాడు.

గుండె లోపల ఎక్కడో చిన్న వెలుగు కనిపించింది.

అది ఎప్పుడూ లోపలే ఉంది —

ప్రమోషన్ లో లేదు, ఫ్లాట్ లో లేదు.

కోరికలు తీరినప్పుడు సుఖం రాదు —

కోరికలు వదిలినప్పుడే శాంతి వస్తుంది.

అ ధ్యా యం ౩

భవిష్యత్ జ్యోతి

2150 AD — అంతరిక్ష యుగంలో

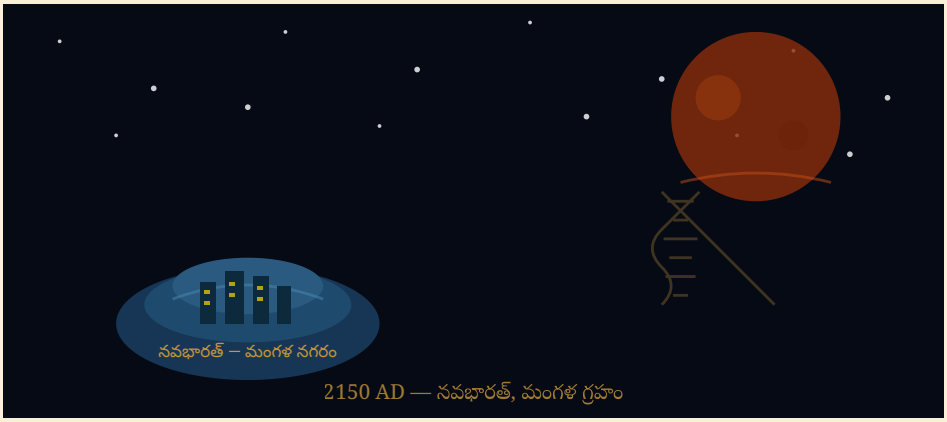

2150 AD — మంగళ గ్రహంపై నవభారత్ నగరం

॥

ప్రజహాతి యదా కామాన్ సర్వాన్ పార్థ మనోగతాన్ |
ఆత్మన్యేవాత్మనా తుష్టః స్థితప్రజ్ఞస్తదోచ్యతే ॥

— భగవద్గీత 2.55

2150 సంవత్సరం. మంగళ గ్రహంపై మానవుల తొలి నగరం — **నవభారత్.**

ఆర్యన్ — అక్కడి అతి తెలివైన AI శాస్త్రవేత్త.

మెదడులో న్యూరో-చిప్, గుండెలో పెద్ద కల.

ఒకరోజు రహస్య ల్యాబ్‌లో

అపూర్వమైన AI కోడ్ కనిపించింది —

మొత్తం సౌరమండలాన్ని నియంత్రించగలిగే శక్తి.

ఆర్యన్ మనసు ఆ కోడ్‌లోనే మునిగిపోయింది.

"ఇది నాకే దక్కాలి" అని తపన రగిలింది.

డైరెక్టర్ వద్దన్నాడు — ఆర్యన్ లో అగ్ని రగిలింది.

> *కోపంలో సిస్టమ్ హ్యాక్ చేశాడు —*
> *నవభారత్ నగరం మొత్తం చీకటిలో మునిగిపోయే క్షణంలో —*

హఠాత్తుగా — ఆర్యన్ రక్తంలో నిద్రపోతున్న

పూర్వీకుల DNA మెమరీ మేల్కొంది.

తాతముత్తాతల స్మృతులు —

వేల సంవత్సరాల జ్ఞానం —

క్వాంటమ్ చైతన్యంలో ఒక స్వరం వినిపించింది —

"నాయనా, ఆగు."

ఆర్యన్ చేయి ఆగింది.

కళ్ళు మూసుకున్నాడు — శ్వాస తీసుకున్నాడు.

నగరంలో వెలుతురు తిరిగొచ్చింది.

సాంకేతికత ఎంత మారినా —

మనసు స్వభావం మారదు —

గీత సత్యం శాశ్వతం.

అధ్యాయం ౪

పతన గొలుసు

విషయాలు నుండి సర్వనాశనం వరకు

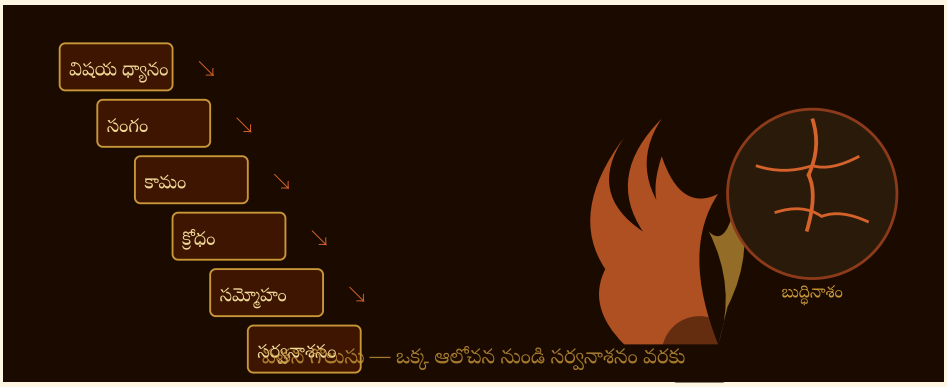

II

ధ్యాయతో విషయాన్ పుంసః సంగస్తేషూపజాయతే।
సంగాత్ సంజాయతే కామః కామాత్ క్రోధో అభిజాయతే॥

క్రోధాద్భవతి సమ్మోహః సమ్మోహాత్ స్మృతివిభ్రమః।
స్మృతిభ్రంశాద్ బుద్ధినాశో బుద్ధినాశాత్ ప్రణశ్యతి॥

— భగవద్గీత 2.62-63

అర్థం

"విషయాలను గురించి పదే పదే ఆలోచిస్తే అనురక్తి పుడుతుంది — అనురక్తి నుండి కోరిక పుడుతుంది — కోరిక తీరకపోతే క్రోధం పుడుతుంది — క్రోధం నుండి మోహం — మోహం నుండి స్మృతిభ్రంశం — స్మృతి పోవడం వల్ల బుద్ధి నశిస్తుంది — బుద్ధి నశిస్తే మనిషి పూర్తిగా నాశనమవుతాడు."

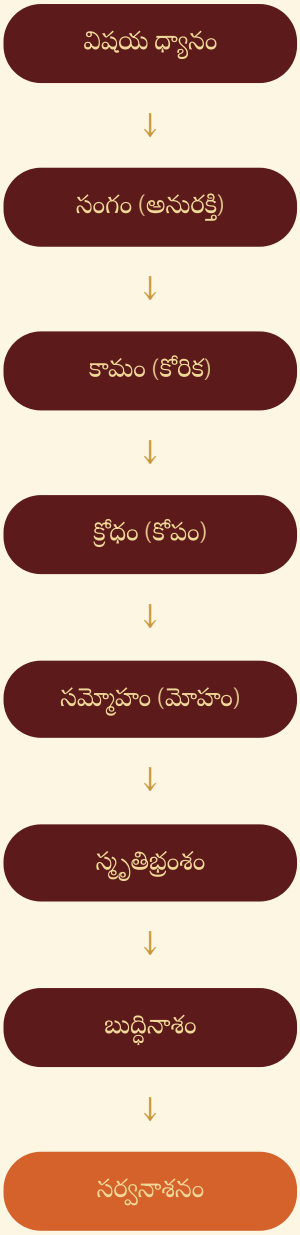

నేటి జీవితంలో —

ఒక్క సోషల్ మీడియా పోస్ట్ చూడు —

అది నచ్చింది, **మనసు అతుక్కుంది** —

మరింత కావాలని **కోరిక పుట్టింది** —

దొరకకపోతే **చిరాకు వచ్చింది** —

చిరాకులో **తప్పుడు నిర్ణయం** —

తర్వాత **పశ్చాత్తాపం.**

మనసు జారిపోవడం క్షణంలో జరుగుతుంది —

తిరిగి నిలబడడానికి జీవితకాలం పడుతుంది.

కృష్ణుడు 5000 సంవత్సరాల క్రితం చెప్పింది నేటికీ సత్యమే.

అ ధ్యా యం ౩

లోపలి సిగ్నల్

ఒక కాలేజీ విద్యార్థి కథ

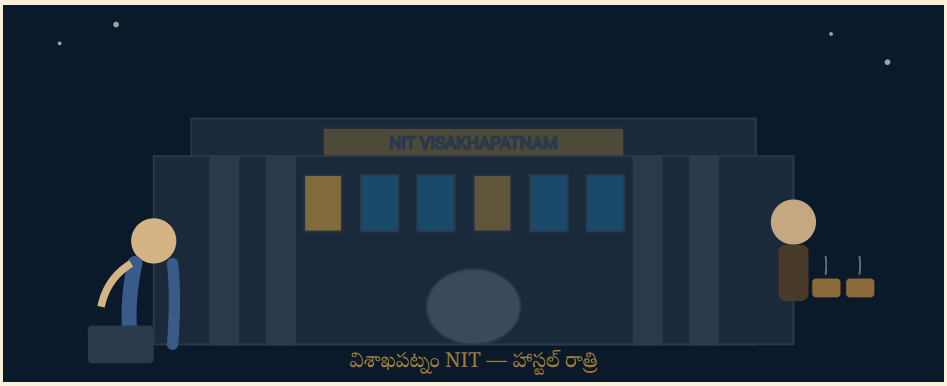

విశాఖపట్నం NIT — హాస్టల్ రాత్రి

II

నాస్తి బుద్ధిరయుక్తస్య న చాయుక్తస్య భావనా।
న చాభావయతః శాంతిర శాంతస్య కుతః సుఖమ్॥

— భగవద్గీత 2.66

అర్థం

"మనసు స్థిరత లేనివానికి వివేకం లేదు — వివేకం లేనివానికి ఉన్నత భావన లేదు — భావన లేనివానికి శాంతి లేదు — శాంతి లేనివానికి సుఖం ఎక్కడిది?"

విశాఖపట్నం NIT లో థర్డ్ ఇయర్ స్టూడెంట్ — కిరణ్.

క్యాంపస్ లో అందరికీ తెలిసిన బ్రైట్ స్టూడెంట్.

Google ఇంటర్న్‌షిప్ — అతని ఒక్కటే కల.

రిజల్ట్స్ వచ్చాయి — వేరే కుర్రాడికి సెలక్షన్ అయింది.

కిరణ్ మనసు చెదిరింది —

సోషల్ మీడియాలో వాడి ప్రొఫైల్ చూస్తూనే ఉన్నాడు.

మనసు స్థిరత పోయింది — బుద్ధి మొద్దుబారింది.

అప్పుడు తలుపు తట్టాడు —

పాత ప్రొఫెసర్ — రమేష్ సార్.

చేతిలో రెండు కప్పుల చాయ్.

మాటలు లేకుండా పక్కన కూర్చున్నాడు.

> *"కిరణ్ — నువ్వు ఓడిపోలేదు. నీ మనసు ఓడిపోయింది."*
>
> *"చెదిరిన మనసుకు వివేకం రాదు —*
> *వివేకం లేకపోతే దారి కనిపించదు —*
> *దారి కనిపించకపోతే శాంతి లేదు —*
> *శాంతి లేకపోతే సుఖం ఎక్కడిది?"*

కిరణ్ కళ్ళు చెమర్చాయి.

ఆ రాత్రి ల్యాప్‌టాప్ మూసేశాడు —

సోషల్ మీడియా అన్‌ఇన్‌స్టాల్ చేశాడు.

మర్నాడు నుండి కోడింగ్ మొదలుపెట్టాడు —

ఈసారి పోటీకి కాదు — **ప్రేమతో.**

ఆరు నెలల తర్వాత —

మూడు కంపెనీలు ఆఫర్ లెటర్ పంపాయి.

కానీ అన్నిటికంటే ముందు — **లోపల శాంతి దొరికింది.**

పోటీలో గెలవడం కాదు జీవిత లక్ష్యం —

మనసు గెలవడమే అసలైన విజయం.

అ ధ్యా యం ౬

APJ అబ్దుల్ కలామ్

వైఫల్యం నుండి విజయం వరకు — నిజజీవిత కథ

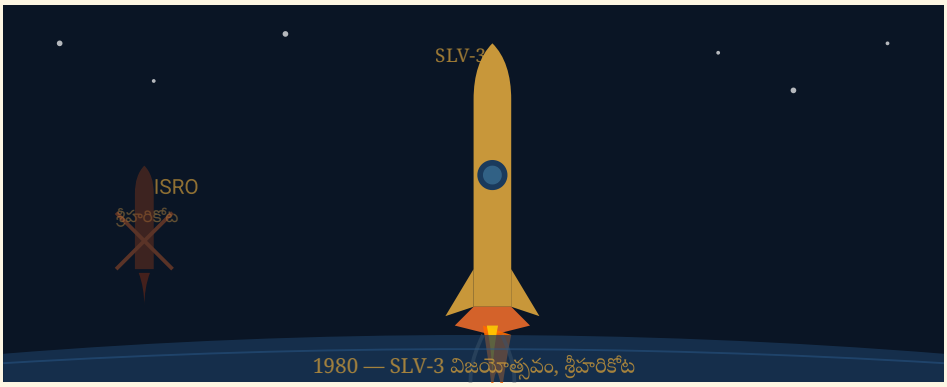

॥

నాస్తి బుద్ధిరయుక్తస్య న చాయుక్తస్య భావనా।
న చాభావయతః శాంతిర శాంతస్య కుతః సుఖమ్॥

— భగవద్గీత 2.66

1979 సంవత్సరం — ISRO లో యువ శాస్త్రవేత్త కలామ్.

SLV-3 రాకెట్ ప్రయోగం — భారతదేశపు తొలి కల.

రాకెట్ నింగిలోకి లేచింది —

కానీ కొన్ని సెకన్లలో — సముద్రంలో కూలిపోయింది.

పూర్తి వైఫల్యం.

ఆ రాత్రి కలామ్ మనసు చెదిరింది —

నిద్ర లేదు, శాంతి లేదు —

అశాంతస్య కుతః సుఖమ్.

> *అప్పుడు గురువు విక్రమ్ సారాభాయ్ మాటలు గుండెలో మెదిలాయి —*
>
> *"కలామ్ — వైఫల్యం శత్రువు కాదు, గురువు.*
> *మనసు స్థిరపరచుకో — బుద్ధి దారి చూపిస్తుంది."*

ఆ రాత్రే కలామ్ నిర్ణయం తీసుకున్నాడు —

భయాన్ని వదిలాడు, మనసును స్థిరపరచుకున్నాడు.

మర్నాడు నుండి టీమ్‌తో కూర్చున్నాడు —

వైఫల్యాన్ని శాంతంగా విశ్లేషించాడు —

ప్రతి తప్పును వివేకంతో సరిదిద్దాడు.

1980 జూలై 18 —

SLV-3 విజయవంతంగా నింగిలోకి లేచింది —

భారతదేశం చరిత్ర సృష్టించింది.

> *"మనసు స్థిరపడితే బుద్ధి వెలుగుతుంది —*
> *బుద్ధి వెలిగితే దారి కనిపిస్తుంది —*
> *దారి కనిపిస్తే శాంతి వస్తుంది —*
> *శాంతి వస్తే విజయం తప్పదు."*
>
> *— APJ అబ్దుల్ కలామ్*

వైఫల్యం మనిషిని విరవదు —

చెదిరిన మననే మనిషిని విరుస్తుంది.

లోపల గెలిస్తే బయట విజయం తప్పదు.

అధ్యాయం ౩

కర్మయోగి — రతన్ టాటా

కర్మ చేయి, ఫలితం వదిలేయి

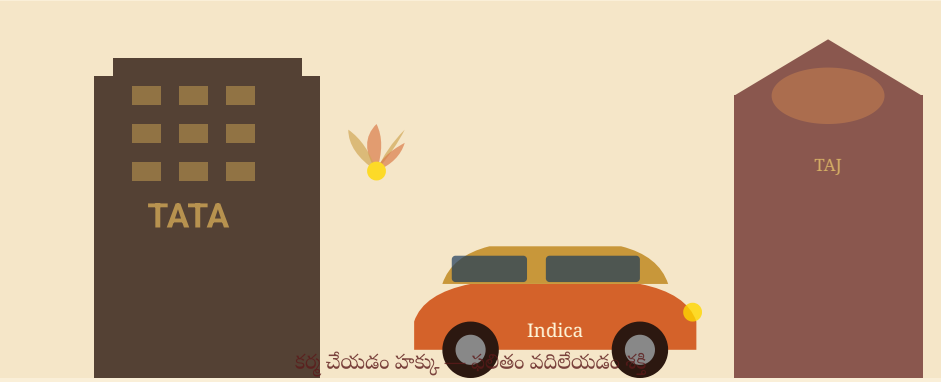

॥

న కర్మణామనారంభాన్నైష్కర్మ్యం పురుషోశ్నుతే।
న చ సన్న్యసనాదేవ సిద్ధిం సమధిగచ్ఛతి॥

— భగవద్గీత 3.4

అర్థం

"కర్మలు చేయకుండా ఉండటం వల్ల నైష్కర్మ్యం సిద్ధించదు — కేవలం సన్యాసం తీసుకోవడం వల్ల మాత్రమే సిద్ధి లభించదు."

1991 సంవత్సరం — రతన్ టాటా టాటా గ్రూప్ చైర్మన్ అయ్యాడు.

పెద్దలు నవ్వారు — పోటీదారులు తక్కువ చేశారు.

అతను ఆగలేదు — పారిపోలేదు — కర్మ మొదలుపెట్టాడు.

Indica కారు తీసుకొచ్చాడు — విమర్శలు వచ్చాయి.

2008 లో పేద మనిషి కోసం నానో తీసుకొచ్చాడు.

అదే సంవత్సరం జాగువార్, లాండ్ రోవర్ కొన్నాడు.

> *ముంబై తాజ్ హోటల్‌పై భయంకర దాడి జరిగింది —*
> *రతన్ టాటా తొలిసారి అక్కడికి పరుగెత్తాడు —*
> *గాయపడిన ఉద్యోగుల కుటుంబాలకు స్వయంగా సహాయం చేశాడు.*

> *"నేను కర్మ చేస్తాను —*
> *ఫలితం నా చేతిలో లేదని తెలుసు —*
> *అందుకే మనసు ఎప్పుడూ స్థిరంగా ఉంటుంది."*
> — రతన్ టాటా

సన్యాసం తీసుకోలేదు — కర్మ వదలలేదు —

ఫలితాన్ని మాత్రం వదిలేశాడు.

సంపద మొత్తం సమాజానికి ఇచ్చేశాడు —

అదే నిజమైన నైష్కర్మ్యం.

కర్మ చేయడం మన హక్కు —
ఫలితం వదిలేయడం మన శక్తి —
రెండూ కలిసినప్పుడే మనిషి మహానుభావుడవుతాడు.

అధ్యాయం ౮

నక్షత్ర ధర్మయోధుడు

2750 AD — బ్రహ్మాండ యుద్ధకావ్యం

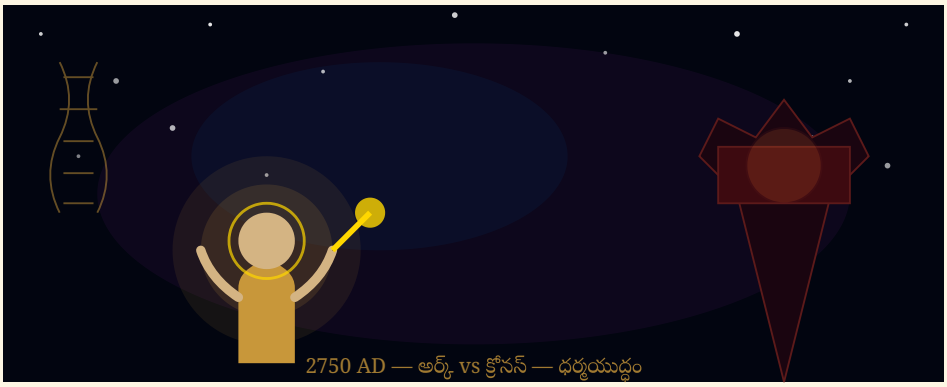

II

శ్రేయాన్ స్వధర్మో విగుణః పరధర్మాత్స్వనుష్ఠితాత్।
స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః॥

యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లానిర్భవతి భారత।
అభ్యుత్థానమధర్మస్య తదాత్మానం సృజామ్యహమ్॥

పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్।
ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే॥

— భగవద్గీత 3.35, 4.7, 4.8

కాలం — 2750 సంవత్సరం.

విశ్వం మొత్తం ఒకే సామ్రాజ్యం — పేరు **క్రోనస్ సింహాసనం.**

గాయకుడికి పాడడం నిషేధం —

వైద్యుడికి నిజం చెప్పడం నేరం —

యోధుడికి అంతరాత్మ ఉంచుకోవడం మరణశిక్ష —

స్వధర్మం హత్య చేయబడింది.

ఒక మారుమూల గ్రహంలో ఒక అనాథ బాలుడు పుట్టాడు —

పేరు — **అర్క్.**

> *క్రోనస్ అన్నాడు — "నీ ధర్మం వదిలేయి —*
> *నా సైన్యంలో చేరు — విశ్వం నీకు దక్కుతుంది."*
>
> *అర్క్ నవ్వాడు —*
> *"విగుణమైన స్వధర్మం — సుగుణమైన పరధర్మం కంటే శ్రేష్ఠం —*
> *స్వధర్మంలో మరణం కూడా శ్రేయస్కరమే."*

DNA లో నిద్రపోతున్న పూర్వీకుల స్మృతులు జాగృతమయ్యాయి —

క్వాంటమ్ చైతన్యంలో ఒక స్వరం గర్జించింది —

"యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లానిర్భవతి భారత —

తదాత్మానం సృజామ్యహమ్ —

సంభవామి యుగే యుగే."

అర్క్ శరీరంలో వెలుగు పుట్టింది —

అతనిలో యుగాల చైతన్యం నిలబడింది —

క్రోనస్ సింహాసనం వణికింది —

అధర్మపు స్తంభాలు కూలిపోయాయి.

నక్షత్రాలు మారినా, యుగాలు మారినా —

స్వధర్మం వదలకు, సత్యం విడవకు —

నువ్వే అర్క్ వి — నువ్వే అవతారం.

అధ్యాయం ౯

చివరి శ్వాస — రాబియా

బస్రా నదీతీరాన ఒక సూఫీ సాధ్వి కథ

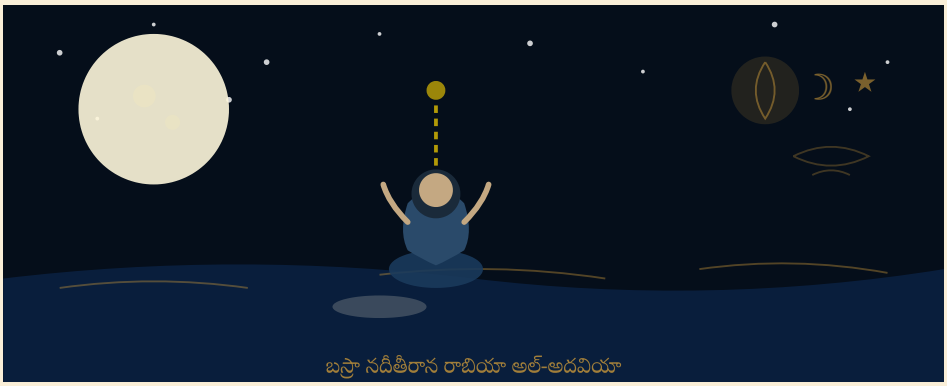

బస్రా నదీతీరాన రాబియా అల్-అదవియా

॥

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ।
అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః॥

— భగవద్గీత 18.66

అర్థం

"సర్వధర్మాలను వదిలి — నన్ను మాత్రమే శరణు పొందు — నేను నిన్ను సర్వపాపాల నుండి విముక్తుడిని చేస్తాను — దుఃఖపడకు."

బస్రా నగరంలో ఒక రాత్రి —

సూఫీ సాధ్వి **రాబియా అల్-అదవియా**

ఒంటరిగా నదీతీరాన కూర్చుంది.

గతం గుర్తొచ్చింది —

బాల్యంలో బానిసత్వం, యౌవనంలో కష్టాలు —

జీవితమంతా గాయాలే.

కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి —

"నేను చాలా పాపాలు చేశాను —

నన్ను ఆయన స్వీకరిస్తాడా?"

> *అప్పుడు నది అలలు మెల్లగా పాడాయి —*
> *గాలి చెట్ల మధ్య గుసగుస చెప్పింది —*
>
> *"రాబియా — నువ్వు మోస్తున్న బాధలన్నీ*
> *నీవు కట్టుకున్న సంకెళ్ళే —*
> *వాటిని వదిలేయి — ఆయన చేతుల్లో పడిపో!"*

రాబియా లేచింది — చేతులు విశాలంగా చాచింది —

ఆకాశం వైపు చూసింది —

> *"యా అల్లాహ్ —*
> *నా పాపాలు నీకు తెలుసు, నా బలహీనతలు నీకు తెలుసు —*
> *అయినా నిన్నే శరణు కోరుతున్నాను —*
> *నీవే నా ఆశ్రయం — నీవే నా మోక్షం."*

ఆ క్షణం — నది వెండిలా మెరిసింది —

రాబియా హృదయంలో తుఫాను శాంతించింది.

భయం పోయింది — పశ్చాత్తాపం పోయింది —

మిగిలింది ఒక్కటే — లోపల నిండిన దివ్యమైన వెలుగు.

రాబియా నవ్వింది — మొదటిసారి — నిర్భయంగా —

ఆకాశంలో నక్షత్రాలు కూడా నవ్వాయి.

సర్వం వదిలినప్పుడే శరణు దొరుకుతుంది —

శరణు దొరికినప్పుడే పాపాలు కరిగిపోతాయి —

మా శుచః — దుఃఖపడకు —

నీ కన్నీళ్ళే ఆయనకు చేరే ప్రార్థన.

అధ్యాయం ౧౦

శరణాగతి — సీతమ్మ కథ

రామాయణ స్ఫూర్తితో — ద్విపద కావ్యం

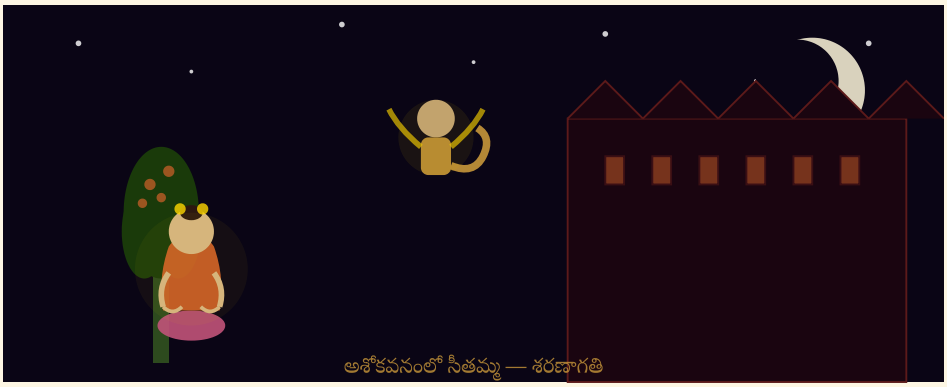

అశోకవనంలో సీతమ్మ — శరణాగతి

॥

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ।
అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః॥

— భగవద్గీత 18.66

లంకలో అశోకవనంలో సీతమ్మ —

చుట్టూ రాక్షసులు, గుండెలో రాముడు.

రోజులు గడిచాయి, నెలలు గడిచాయి —

ఆశ తరిగింది, శరీరం క్షీణించింది.

"రాముడు వస్తాడా — నన్ను కాపాడతాడా?"

సందేహాలు పెరిగాయి, చీకటి కమ్మింది —

అప్పుడు సీతమ్మ కళ్ళు మూసుకుంది.

మనసులో రాముడి రూపం తెచ్చుకుంది —

సర్వధర్మాలు వదిలి శరణు పొందింది.

> *"రామా — నీవే నా ఆశ్రయం, నీవే నా బలం —*
> *నీ చేతుల్లో నా జీవితం, నీవే నా మోక్షం."*

అశోకవనంలో చెట్లు మెల్లగా వంగాయి —

సీతమ్మ శరణాగతికి ప్రకృతి నమస్కరించింది.

అప్పుడు ఆకాశంలో హనుమంతుడు వచ్చాడు —

రాముడి సందేశం తీసుకొచ్చాడు.

"అమ్మా — రాముడు నిన్ను మరవలేదు —

నీ శరణాగతి ఆయన చెవికి చేరింది."

సముద్రంపై వారధి నిర్మించాడు రాముడు —

లంక దహించింది, రావణుడు కూలాడు —

ధర్మం గెలిచింది, అధర్మం మట్టికరిచింది.

అయోధ్యలో దీపాలు వెలిగాయి —

శరణు పొందినవారికి చీకటే లేదని నిరూపించింది.

సర్వధర్మాలు వదిలి శరణు పొందు —

రాముడు నిన్ను విడువడు, కాపాడతాడు.

సీతమ్మ నేర్పిన పాఠం శాశ్వతం —

శరణాగతే సర్వోత్తమ మోక్షమార్గం.

ॐ

సమాప్తి

"భగవద్గీత అనేది పురాతన గ్రంథం కాదు —

అది నిత్యనూతన జీవిత మార్గదర్శి.

ప్రతి యుగంలో, ప్రతి జీవితంలో,

ప్రతి సంక్షోభంలో —

గీత ఒక సమాధానం చెప్తుంది."

సర్వే జనాః సుఖినో భవంతు 🙏

— అందరూ సుఖంగా ఉండుగాక